

ພຣຣມໄມ້ຄູກຜສນຂໍາມະນິດໃນສກຸລມຫາພຣໝມ (ກລາຍ x ມຫາພຣໝມຮາຊີນີ) (ວົງສົກຮະດັງງາ)

An interspecific hybrid in the genus *Mitraphora*

(*M. keithii* x *M. sirikitiae*) (Annonaceae)

ອນນັຕ່ ພິරີຍະກັທກົງ¹ ຂັ້ນຄູະ ເຕະຈະຕືລືພິທັກໝ່^{2*} ເພື່ອມາລີ່ ວົງສົກຮະຈັນກົ່² ປີຢະ ເລີມກລິນ³ ແລະຮານີ ສຽງສົກໝ່⁴
Ana Piriyaphattarakit¹, Thunya Taychasinpitak^{2*}, Sherman Wongchaochant², Piya Chalermglin³ and
Tanees Sreewongchai⁴

Abstract

Morphology and interspecific fertilization rate of the *Mitraphora keithii* (mother plants), *Mitraphora sirikitiae* (father plants), and their hybrid (*M. keithii* x *M. sirikitiae*) were studied at Thailand Institute of Scientific and Technological Research (TISTR), Pathum Thani province during 2012 to 2014. The results showed that the *M. keithii* has small green leaves that are smooth on both sides and flowers with yellow outer petals and yellow with red stripes inner petals. Flower diameter average around 3.82 cm. The *M. sirikitiae* has larger and darker green leaves and flowers with white outer petals and red inner petals. Flower diameter averages 7.10 cm. the largest compared to the former species and the *Mitraphora* hybrid. An average interspecific fertilization rate was 20 percent. The *Mitraphora* hybrid has dark green leaves with dominant reticular veins similar to those of the *M. sirikitiae* but, smaller in size and with leaf tip that is more acuminate. The flower size of the hybrid is larger than that of the *M. keithii* but, smaller than that of the *M. sirikitiae*. The flowers of the hybrids have primrose outer petals and pink inner petals. Average flower diameter is 4.40 cm.

Keywords: *Mitraphora keithii*, *Mitraphora sirikitiae*, Genus *Mitraphora*

¹ສາຂາເກະຊາວບັນຊາ ດະນາທິບ່າຍ ອະນຸຍາກ ມະຫາວິທະຍາລັບເກະຊາວບັນຊາ ກຽມທະເພດ 10900

¹Department of Tropical Agriculture, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900

²ກາຄວິชาພື້ນສາວ ດະນາທິບ່າຍ ມະຫາວິທະຍາລັບເກະຊາວບັນຊາ ກຽມທະເພດ 10900

²Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900

³ສຕາບນໍວັຈີວິທະຍາສາສຕ່ຣະແທກໂນໂລຢີແຫ່ງປະເທດໄທ 35 ໄໝ່ 3 ເຕັກໂນໂລຢີ ຕ.ຄລອງທ້າ ອ.ຄລອງທລວງ ຈ.ປະເທດຫຼວງ 12120

³Thailand Institute of Scientific and Technological Research, 35 Mu 3, Technopolis, Khlongha, Khlongluang, Pathumthani 12120,

⁴ກາຄວິชาພື້ນໄວ່ເນາ ດະນາທິບ່າຍ ມະຫາວິທະຍາລັບເກະຊາວບັນຊາ ກຽມທະເພດ 10900

⁴Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900

ຮັບເງື່ອງ : ພຸ້ມກາຄມ 2557

*Corresponding author : agrtyt@ku.ac.th

บทคัดย่อ

ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา และอัตราการผสมติดของกล้าย (สายพันธุ์แม่) และมหาพรหมราชินี (สายพันธุ์พ่อ) รวมทั้งลักษณะของพรรณไม้ลูกผสมข้ามชนิดในสกุลมหาพรหม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) วงศ์กระดังงา ณ สถานบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) จ.ปทุมธานี ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 - 2557 พบว่า กล้ายมีใบขนาดเล็กสีเขียว เรียบเป็นมันทั้งสองด้าน กิ่บดอกชั้นนอกสีเหลืองอ่อน และชั้นในสีเหลืองอ่อนลายแดง เส้นผ่านศูนย์กลางดอกเฉลี่ย 3.82 เซนติเมตร ส่วนมหาพรหมราชินีมีใบขนาดใหญ่สีเขียวเข้ม มองเห็นเส้นใบชัดเจน กิ่บดอกชั้นนอกสีขาว แต่ชั้นในสีออกแดงปนม่วง เส้นผ่านศูนย์กลางดอกยาวเฉลี่ย 7.10 เซนติเมตร การผลิตลูกผสมพบว่ามีอัตราการผสมติดเฉลี่ยร้อยละ 20 สำหรับลูกผสมมีลักษณะโครงสร้างใบสีเขียวเข้มเป็นมันเหมือนกับมหาพรหมราชินี และเส้นใบเป็นร่องแทะชัดเจน แต่มีขนาดเล็กและปลายใบเรียวแหลมกว่า ส่วนดอกมีขนาดใหญ่กว่ากล้ายแต่เล็กกว่ามหาพรหมราชินี กิ่บดอกชั้นนอกสีเหลืองอ่อน ชั้นในสีชมพูเข้ม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางดอกเฉลี่ย 4.40 เซนติเมตร

คำนำ

พรรณไม้สกุลมหาพรหม (Genus *Mitrophora*) วงศ์กระดังงา (Annonaceae) มีลักษณะเป็นไม้พุ่มขนาดเล็ก (Becker and Brink, 1963) ในประเทศไทยมีรายงานพบมากถึง 8 ชนิด ได้แก่ กล้าย (*Mitrophora keithii* Ridl.) มหาพรหม (*Mitrophora winitii* Craib) มะป่วน (*Mitrophora tomentosa* Hook.f. & Thomson) นางแดง (*Mitrophora teysmannii* Scheff.) พรหมขาว (*Mitrophora alba* Ridl.) พรหมดอย (*Mitrophora wangii* Hu) มะป่วนใต้ (*Mitrophora vulpine* C.E.C. Fischer) และมหาพรหมราชินี (*Mitrophora sirikitiae* Weerasooriya, Chalermlin & R.M.K.Sauders) บางชนิดมักขึ้นอยู่ในบริเวณป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง หรือมีกิ่นกำเนิดโดยในระดับความสูงที่แตกต่างกัน (Le Thomas, 1988; Derooin, 1997)

พรรณไม้สกุลนี้แต่ละชนิดจะมีลักษณะใบ สีสันขนาด และกลิ่นหอมของดอกแตกต่างกันออกไป พืชสกุลนี้ มีลักษณะทางพฤกษศาสตร์ คือ ใบเดี่ยวเรียงสลับทั้ง 2 ข้างในระนาบเดียวกัน (Kessler, 1993) ดอกเดี่ยว สีเขียวขาว เหลือง สัม ชมพู หรือม่วงอมแดง ออกรวงข้ามใบ กิ่บเฉียง 3 กิ่บ กิ่บดอก 6 กิ่บ ประกอบด้วยกิ่บดอกชั้นนอก 3 กิ่บ ชั้นใน 3 กิ่บ ปลายกิ่บโคงเข้าหากัน ลักษณะคล้ายระฆังคร่าว เกสรเพศผู้ (stamen) รูปลิ่มจำนวนมากเรียงตัวอยู่บนฐานรองดอก (Mols et al., 2004) และเกสรเพศเมีย (pistil) จำนวนมาก ผลเป็นแบบผลกลมๆ

ผลย่อยรูปทรงกลมหรือรูปรีมีขันอ่อนปักคลุม (Sinclair, 1955) นิยมนำมาปลูกเลี้ยง เนื่องจากดอกสวยงามและกลิ่นหอม อาทิเช่น กล้าย (*Mitrophora keithii*) เป็นพรรณไม้ที่มีทรงพุ่มขนาดเล็กที่สุดในสกุลมหาพรหม ใบเดี่ยวเรียงสลับ แผ่นใบเกลี้ยงเป็นมันทั้งสองด้าน ดอกเดี่ยว กิ่บชั้นนอกสีเหลือง ชั้นในสีเหลืองลายแดง ผลย่อยรูปทรงกระบอก เมล็ดกลม ดอกดกออกตลอดปี และอีกชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยม คือ มหาพรหมราชินี (*Mitrophora sirikitiae*) จัดเป็นพรรณไม้ถิ่นเดียวของไทย พบทางภาคเหนือ ถนนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ลักษณะทรงพุ่มสูง 3 – 4 เมตร ใบเรียบหนา มองเห็นเส้นใบชัดเจน ดอกเดี่ยว ขนาดใหญ่ที่สุดในสกุล *Mitrophora* (Weerasooriya et al., 2004) กิ่บดอกชั้นนอกสีขาว ขอบกิ่บเป็นคลื่นเล็กน้อย ชั้นในสีแดงเข้ม กิ่นหอมแรง

ปัจจุบันการปรับปรุงพันธุ์พืช ในวงศ์กระดังงามีเพียงการผสมพันธุ์ในพืชสกุลน้อยหน่า (Genus *Annona*) ซึ่งเป็นพืชสกุลที่รับประทานผลสุก การผสมพันธุ์ในพืชสกุลนี้ส่วนหนึ่งเพื่อให้ได้พันธุ์ที่ผลมีลักษณะกลม และสวยงาม รวมทั้งได้ลักษณะดีและโดดเด่นจากสายพันธุ์เดิม ส่วนพรรณไม้ในสกุลอื่น ๆ ที่ดอกมีกลิ่นหอมหรือเป็นไม้พุ่มประดับสวยงามมีเพียงการศึกษาด้านสัณฐานวิทยาของพืชแต่ละชนิด เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลความแตกต่างของชนิด (species) และถินกำเนิดของพืชชนิดต่าง ๆ หรือมีการพัฒนาพันธุ์อยู่ในวงจำกัดเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาการสร้างลูกผสมข้ามชนิดในสกุล

มหาพรหม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) วงศ์กระดังงา เพื่อทราบถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมต่อการผสมเกสร อัตราการผสมติด การเจริญเติบโตของผล รวมทั้งระยะเวลาและอัตราการงอกของเมล็ด ตลอดจนการเจริญเติบโตและลักษณะทั่วไปของลูกผสมสายพันธุ์ใหม่ในด้านโครงสร้างของใบและดอกที่ปรากฏตามลักษณะดีและเด่นของสายพันธุ์พ่อและแม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสายพันธุ์อื่นที่อยู่ในสกุล ดังกล่าว และสกุลอื่น ๆ ในวงศ์กระดังงาต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

คัดเลือกพรรณไม้สกุลมหาพรหม วงศ์กระดังงา จำนวน 2 ชนิด คือ กล้าย (*Mitrehora keithii*) (MK) (สายพันธุ์แม่) และมหาพรหมราชินี (*Mitrehora sirikitiae*) (MS) (สายพันธุ์พ่อ) นำมาปลูกที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) เทคโนธานี จ. ปทุมธานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 – 2557

บันทึกข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ลักษณะทางสัณฐานวิทยาด้านใบ ดอก และเกสรของสายพันธุ์แม่และพ่อ
2. ระยะเวลาตั้งแต่萌ของเห็นตัดออกกระทั่งดอกบาน และໄรยในที่สุด
3. อัตราการผสมติดของคู่ผสมข้ามชนิดระหว่างกล้าย (แม่) x มหาพรหมราชินี (พ่อ) และการผสมตัวเองของทั้งสองสายพันธุ์ โดยทำการเก็บละอองเกสรเพศผู้ของดอกสายพันธุ์พ่อภายในวันที่สอง และนำมาผสมกับสายพันธุ์แม่ในวันแรกที่ตัดออกบาน ช่วงเวลา 6.00 – 10.00 น. ภายหลังการผสมทำการห่อออกเพื่อป้องกันการผสมจากภายนอกด้วยซองกระดาษแก้ว

4. ทำการตรวจสอบอัตราการผสมติดในวันที่ 3 ภายหลังการผสมเกสร

5. บันทึกระยะเวลาการเจริญเติบโตของผลตั้งแต่ผลอ่อนกระทั่งผลแก่ รวมทั้งนับจำนวนผลย่อยต่อผล และวัดขนาดผลย่อยในแต่ละคู่ผสม ด้วยเวอร์เนียร์เคลิปเปอร์

6. บันทึกลักษณะโครงสร้างของเมล็ด รวมทั้งจำนวนเมล็ดต่อผลย่อย และขนาดของเมล็ดในแต่ละสายพันธุ์

7. บันทึกระยะเวลาและอัตราการออกของเมล็ด โดยทำการเพาะเมล็ดในวัสดุเพาะชนิดเดียวกัน คือ ทรายผสมข้าว灵气ลงในอัตราส่วน 1 : 1

8. เปรียบเทียบลักษณะทางสัณฐานวิทยาด้านโครงสร้างใบและดอกของพรรณไม้ลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) กับสายพันธุ์แม่และพ่อ

9. ตรวจสอบลักษณะทางพันธุกรรมพีช (DNA) ด้วยเทคนิค Amplified Fragment Length Polymorphism (AFLP) ทำการเก็บตัวอย่างการวิเคราะห์จากใบพีช โดยตัดใบให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ ด้วยเลนไซม์ตัดจำเพาะ 2 ชนิด คือ *EcoRI* และ *MseI* จากนั้นเชื่อมต่อดีเอ็นเอกับ *EcoRI* adapter และ *MseI* adapter เพื่อเป็นตีอีนเอตันแบบ การเพิ่มปริมาณชิ้นดีอีนเอโดยวิธี PCR โดยใช้ไพรเมอร์ที่มีการเพิ่มนิวคลีโอไทด์ 1 ตัว ที่ปลาย 3' ของไพรเมอร์ โดยไพรเมอร์ *EcoRI* + A กับ *MseI* + A (preselective amplification) และเพิ่มปริมาณชิ้นดีอีนเอโดยใช้ไพรเมอร์ที่มีการเพิ่มนิวคลีโอไทด์ 3 ตัว ที่ปลาย 3' ของไพรเมอร์ โดยไพรเมอร์ *EcoRI* + 3 กับ *MseI* + 3 (selective amplification) จากนั้นแยกขนาดดีอีนเอด้วยวิธีเลคโกรไฟรีซิสใน denaturing polyacrylamide gel และนำแผ่น polyacrylamide gel ไปย้อมด้วยวิธี silver staining

10. ทำการวิเคราะห์ผลข้อมูล AFLP โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรม โดยแปลผลข้อมูลจากแบบดีเอ็นเอที่สามารถใช้แยกความแตกต่างของพันธุ์ลูกผสม กับสายพันธุ์แม่และพ่อ เปรียบเทียบจากความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบของแบบดีเอ็นเอที่ปรากฏ ถ้าพบแบบดีเอ็นเอในตำแหน่งที่ทำการสำรวจข้อมูลให้ใช้สัญลักษณ์เป็น “1” ส่วนตัวอย่างที่ไม่มีแบบดีเอ็นเอปรากฏในตำแหน่งที่ทำการสำรวจข้อมูลให้ใช้สัญลักษณ์เป็น “0” นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม NTSYS-pc version 2.1e (Rohlf, 2002)

11. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาทำวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธี Analysis of Variance และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

ผลและวิจารณ์

ศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาของกล้าย (สายพันธุ์แม่) พบว่า สามารถออกดอกได้เมื่อต้นมีอายุ 2 ปีภายหลัง การเพาะเมล็ด ลำต้นสูงเต็มที่ 2 เมตร ใบมีขนาดเล็กและเรียบเป็นมันทั้งสองด้าน ใบรูปหอก เส้นใบบาง ความกว้างเฉลี่ย 5.00 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 13.00 เซนติเมตร เมื่อถูกน้ำท่วมด้วยน้ำท่วมตื้นที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางดอกเฉลี่ย 3.82 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นนอก 3 กลีบ สีเหลืองอ่อน ความกว้างเฉลี่ย 1.50 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 2.00 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นใน 3 กลีบ บริเวณปลายกลีบโครงติดกัน ขนาดความกว้างเฉลี่ย 1.30 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 1.70 เซนติเมตร ปลายกลีบดอกชั้นในมีลายสีแดง ส่วนโคนกลีบดอกสีเขียวอ่อน ดอกมีกลีบห้อม (Weerasooriya et al., 2010) บริเวณจุดศูนย์กลางดอกมีเยื่อสีเขียวอ่อน ทำให้เป็นแท่งมีขันปักคู่ จำนวนเฉลี่ย 9 อัน ขนาดความยาว 2.30 มิลลิเมตร ปลายยอดของเกรสรเพศเมียมีตุ่มสีเหลืองใสเพื่อจับละอองเรณู โดยรอบมีเกรสรเพศผู้ จำนวนเฉลี่ย 115 อัน ขนาดความยาวเฉลี่ย 2.00 มิลลิเมตร ภายในประกอบด้วยละอองเรณูลักษณะกลม จำนวนมากขนาด 30 ไมโครเมตร สอดคล้องกับรายงานของ Erdtman (1966)

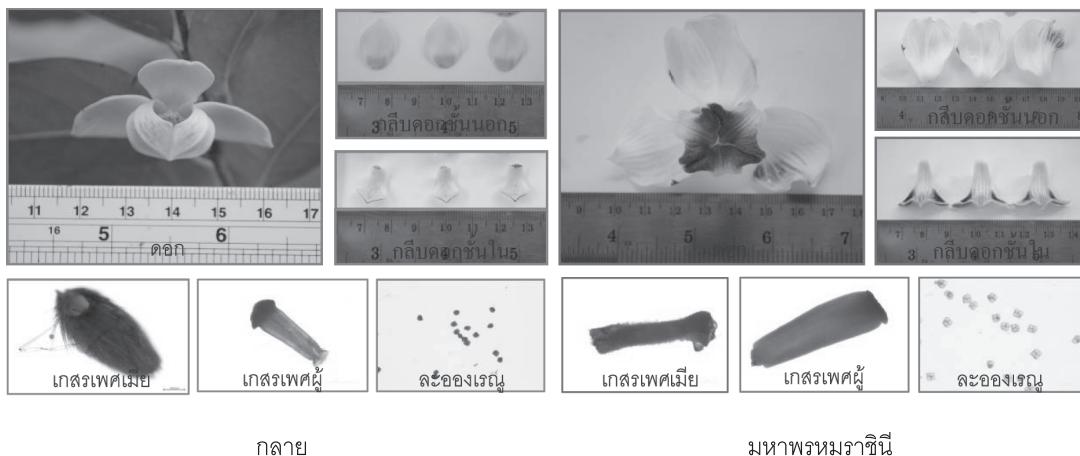
ลักษณะดีและเด่น คือ ทรงพุ่มมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการนำไปปลูกเลี้ยงเป็นไม้ประดับในกระถาง หรือปลูกประดับตามสวนหย่อมสำหรับพื้นที่ขนาดเล็กได้ นอกจากนี้ กล้ายยังออกดอกเร็ว มีปริมาณดอกต่อต้นมาก และสามารถออกดอกตลอดทั้งปีเมื่อเทียบกับชนิดอื่น ๆ ในสกุลเดียวกัน แต่ดอกมีขนาดเล็ก

ส่วนมหาพรหมราชินี (สายพันธุ์พ่อ) พบว่า สามารถออกดอกได้เมื่อต้นมีอายุ 3 ปีภายหลังการเพาะเมล็ด ลำต้นสูงเต็มที่ 5 เมตร ใบมีขนาดใหญ่ หนา และเรียบสีเขียวเข้ม เส้นใบชัดเจน ความกว้างเฉลี่ย 8.00 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 23.00 เซนติเมตร เมื่อถูกน้ำท่วมด้วยน้ำท่วมตื้นที่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางดอก เฉลี่ย 7.10 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นนอก 3 กลีบ สีขาว ขอบกลีบเป็นคลื่นเล็กน้อย มีลายสีแดงปะปน ความกว้างเฉลี่ย 3.20 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 4.20 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นใน 3 กลีบ มีขันอ่อน ๆ ปักคู่ บริเวณปลายกลีบสี

แดงปนขาว ลายสีขาว โครงติดกัน โคนกลีบดอกชั้นในสีเขียวอ่อน ความกว้างเฉลี่ย 2.70 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 2.30 เซนติเมตร กลีบห้อมแบง บริเวณจุดศูนย์กลางดอกมีเยื่อสีเขียว จำนวน 11 อัน ขนาดความยาว 2.80 มิลลิเมตร โดยรอบมีเยื่อสีเขียว จำนวนเฉลี่ย 130 อัน ขนาดความยาวเฉลี่ย 2.50 มิลลิเมตร สอดคล้องกับรายงานของ Weerasooriya et al. (2004) ภายในประกอบด้วยละอองเรณูลักษณะเป็นเม็ดกลม และสีจำนวนมากขนาด 40 ไมโครเมตร เช่นเดียวกับรายงานของ Chih – Hua and Johnson (2003)

ลักษณะดีและเด่น คือ ใบมีขนาดใหญ่เหมาะสมเป็นไม้พุ่มให้ร่มเงา ดอกมีขนาดใหญ่ที่สุดในสกุลมหาพรหม กลีบดอกชั้นในมีสีแดงเด่น กลีบห้อม แต่ออกดอกช้า ประมาณเดือนต่อต้นน้อย และออกดอกเพียงปีละ 1 ครั้ง (ภาพที่ 1)

ช่วงเวลาการบานของดอกของพรรณไม้ทั้ง 2 ชนิด พบว่า ช่วงการบานของดอกมี 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า เวลา 06.00 – 09.00 น. และช่วงบ่ายเวลา 13.30 – 16.00 น. การปลดปล่อยเรณูของเกรสรเพศผู้ เกิดขึ้นในช่วงเวลา 07.00 – 15.30 น. ภายหลังดอกบานแล้วเป็นระยะเวลา 2 วัน สำหรับดอกเพศเมียพร้อมรับการผสมช่วงเวลา 06.00 – 09.40 น. ในนั้นแรกที่ดอกบาน สอดคล้องกับรายงานของ Percival (1965) พบว่า การถ่ายละอองเกรสรในดอกของน้อยหน่าซึ่งเป็นพืชวงศ์วงศ์รังดง สามารถเริ่มทำการผสมได้เมื่อถูกน้ำท่วมประมาณ 50 - 55 วัน ซึ่งยอดเกรสรเพศเมียพร้อมที่จะรับละอองเรณูได้ในช่วงเช้า ตั้งแต่ 2 - 3 วัน ก่อนดอกบานและหมดสภาพเมื่อถูกเริ่มเหี่ยว ส่วนเกรสรเพศผู้จะปล่อยละอองเกรสรเมื่อดอกบานเต็มที่ในวันที่ 2 ตั้งแต่เข้าถึงเย็น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรายงานของ Callaway (1993) ซึ่งรายงานถึงการผสมเกรสรในพืชชนิด *Asimina triloba* วงศ์วงศ์รังดงที่เป็นผลไม้มีชื่อเรียกว่าไปว่า paw paw ว่าเกรสรภายในดอกเดียวกันไม่สามารถผสมตัวเองได้ต้องอาศัยละอองเรณูจากดอกอื่นที่อับเรณูแตก ภายหลังดอกบาน 2 - 3 วัน ผสมกับดอกแรกบานที่เกรสรเพศเมียพร้อมรับการปฏิสนธิในช่วงเช้า การผสมเกรสรในพืชชนิดดังกล่าวเป็นการผสมเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้มีจำนวนมากขึ้น

ภาพที่ 1 ลักษณะของดอก กลีบดอกชั้นนอก กลีบดอกชั้นใน เกสรเพศเมีย เกสรเพศผู้ และละอองเรณู ของกล้ายและมหาพรหมราชินี

ภายหลังการอุดดอก ทำการคัดเลือกดอกที่มีความสมบูรณ์ นำมาทดสอบด้วยมือ โดยใช้ปลายพู่กันแตะละอองเกสรเพศผู้แล้วนำมาระบุณยอดเกสรเพศเมียของดอกสมบูรณ์เพศที่คัดเลือกไว้ และทำการห่อดอกที่ได้รับการทดสอบแล้วเป็นระยะเวลา 3 วัน จากนั้นทำการตรวจสอบอัตราการผสมติด พบร้า การผสมระหว่างกล้าย (สายพันธุ์แม่) และมหาพรหมราชินี (สายพันธุ์พ่อ) มีอัตราการผสมติด เฉลี่ย 20.00 เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่าการผสมตัวเองของกล้ายและมหาพรหมราชินี ซึ่งมีอัตราการผสมติด เฉลี่ย 25.00 และ 24.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ระยะเวลาการเจริญเติบโตของผลภายหลังการผสมติดกระหงผลแก่ พบร้า ผลของกล้ายและลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) มีระยะเวลาไม่แตกต่างกันทางสถิติ เฉลี่ย 75 และ 79 วัน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นคุณสมบัติชั้นนิติ ใช้กล้ายเป็นสายพันธุ์แม่ ส่งผลให้ลักษณะของผลที่ปรากฏออกมากไม่แตกต่างจากกล้ายที่ได้รับการผสมตัวเอง เมื่อผลมีอายุ 1 สัปดาห์ กล้ายและคุณสมบัติชั้นนิติ เส้นผ่านศูนย์กลางของผลอ่อนไม่แตกต่างกัน โดยมีความยาวเฉลี่ย 0.50 เซนติเมตร แต่พบว่า เมื่อผลแก่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของกล้ายยาวกว่าสายพันธุ์ลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) เฉลี่ย 8.50 และ 6.50 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนมหาพรหมราชินีมี

ระยะเวลาการพัฒนาของผลยาวนานที่สุด เฉลี่ย 105 วัน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของผลอ่อนอายุ 1 สัปดาห์ มีความยาวเฉลี่ย 0.60 เซนติเมตร เมื่อผลแก่ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางผลยาวที่สุด เฉลี่ย 15.35 เซนติเมตร เมื่อเปรียบเทียบความยาวก้านผล พบร้า มหาพรหมราชินีมีก้านผลยาวที่สุด เฉลี่ย 7.00 เซนติเมตร ในขณะที่กล้ายและลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) ความยาวก้านผลไม่แตกต่างกัน เฉลี่ย 2.50 เซนติเมตร

เมื่อนับจำนวนผลย่อยต่อผล พบร้า กล้ายและมหาพรหมราชินีมีจำนวนผลย่อยไม่แตกต่างกัน เฉลี่ย 7 ผล ซึ่งมากกว่าผลของสายพันธุ์ลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) ซึ่งมีจำนวนผลย่อย เฉลี่ย 4 ผล สำหรับขนาดผลย่อยของกล้าย และลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) ไม่แตกต่างกัน ความยาว เฉลี่ย 3.50 เซนติเมตร ความกว้าง เฉลี่ย 1.25 เซนติเมตร ก้านผลย่อยยาว เฉลี่ย 1.00 เซนติเมตร แต่เมื่อผลแก่ เนื้อผลมีสีส้มแดง เช่นเดียวกัน ส่วนมหาพรหมราชินี ผลย่อยมีขนาดใหญ่ที่สุด ความยาว เฉลี่ย 9.50 เซนติเมตร ความกว้าง เฉลี่ย 2.70 เซนติเมตร ก้านผลย่อยยาว เฉลี่ย 1.20 เซนติเมตร เมื่อผลแก่ เนื้อผลจะมีลักษณะเป็นสีเหลืองอ่อน (ภาพที่ 2)

จำนวนเมล็ดต่อผลย่อย พบร้า มหาพรหมราชินีมีเมล็ดมากที่สุด เฉลี่ย 6.00 เมล็ด สอดคล้องกับขนาดของผลย่อยที่ปรากฏออกมาก ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดส่งผลให้เมล็ด

ມີຂາດໃຫຍ່ແລະຈຳນວນມາກເຊັ່ນກັນ ເມືັ້ນໃນຜລຍ່ອຍແຕ່ລະ ພລມີກາຣເຮີຢັງຕັວແບນສລັບກັນ ເນື້ອຜລສຸກສີເຫຼື່ອງອ່ອນຫຼຸມ ເມືັ້ນຕ່ອນຂ້າງໜາ ສ່ວນເມືັ້ນມີລັກໜະແບນນີ້ ສີຕໍາ ເປັນອາຫຼຸມເມືັ້ນແລັດໜາ ແລະແຂງເປັນຄື່ນເລັກນ້ອຍ ຂໍາດເສັ້ນຝ່ານ ຜົນຍົກລາງຍາວ ເລື່ອຍ 1.00 ເໜີນຕີເມືັ້ນ ກວ້າງ ເລື່ອຍ 0.50 ເໜີນຕີເມືັ້ນ ສ່ວນກາລາຍ ແລະລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມ ຮາຊີນີ) ເມືັ້ນມີລັກໜະກລມ ປົວເຮີຢັບເປັນມັນ ສີນໍາຕາລ ແລະ ຈຳນວນເມືັ້ນໄມ່ແຕກຕ່າງກັນທາງສົກລີ ເລື່ອຍ 3.30 ແລະ 3.00 ເມືັ້ນ ນອກຈາກນີ້ຍັງພບວ່າຂໍາດຂອງເມືັ້ນຄູ່ຜສມສາຍພັນຊີ ດັ່ງກ່າວໄມ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນເຕີຍກັບລັກໜະແບນຂອງຜລ ເມືັ້ນມີ ຂໍາດເສັ້ນຝ່ານຜົນຍົກລາງເລື່ອຍ 0.50 ເໜີນຕີເມືັ້ນ (ຕາຮາງທີ 1)

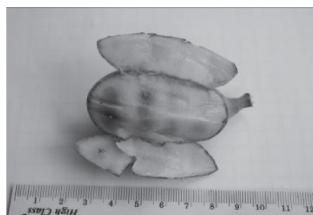
ຮະເວລາກາຮງອກຂອງເມືັ້ນ ພບວ່າ ເມືັ້ນກາລາຍມີ ກາຮງອກເຮົວທີ່ສຸດ ຮອງລົງມາຄື່ອ ລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມ ຮາຊີນີ) ເລື່ອຍ 65 ແລະ 75 ວັນ ຕາມລຳດັບ ທັງນີ້ ເນື້ອຈາກເມືັ້ນຂອງກາລາຍ ມີເປັນອາຫຼຸມເມືັ້ນຕ່ອນຂ້າງບາງ ສັ່ງຜລໃຫ້ໜ້າຈາກກາຍນອກສາມາຮັດຕື່ມີຜ່ານເປັນອາຫຼຸມເມືັ້ນ ໄດ້ເຮົວກ່າວ ທໍາໄໝເມືັ້ນດົງອກໄດ້ເຮົວທີ່ສຸດ ສ່ວນມາພຣມ ຮາຊີນີໃຫ້ຮະເວລາກາຮງອກນາທີ່ສຸດ ເລື່ອຍ 120 ວັນ ກາຍໜັງ ກາຮງອກຕັ້ນກຳລັມໄປເລື່ອຍ 2 ໃບ ແຕ່ຂໍາດຂອງລຳຕັ້ນ

ມາພຣມຮາຊີນີຈະມີຂາດໃຫຍ່ກ່າວກາລາຍ ແລະລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ) ນອກຈາກນີ້ຍັງພບວ່າເມືັ້ນຂອງກາລາຍ ມາພຣມຮາຊີນີ ແລະລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ) ທີ່ຍັງໄມ່ອາກໃນຮະເວລາດັກລ່າງ ສາມາຮັດອກໄດ້ ກາຍໜັງຈາກນັ້ນເປັນຮະເວລາສິ່ງ 2 ປີ ເມືັ້ນຈຶ່ງຫຼຸດກາຮງອກໃນທີ່ສຸດ

ສໍາຫັບອັຕກາຮງອກຂອງເມືັ້ນກາລາຍແລະລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ) ໄມ່ແຕກຕ່າງກັນທາງສົກລີ ເລື່ອຍ 25.00 ແລະ 20.00 ເປົ້ອງເໜີນຕີ ສ່ວນມາພຣມຮາຊີນີ ມີ ອັຕກາຮງອກຂອງເມືັ້ນດຳກໍາທີ່ສຸດ ມີຄວາມແຕກຕ່າງອ່າງມີ ນັ້ນສຳຄັງຢູ່ທາງສົກລີ ເລື່ອຍ 5.00 ເປົ້ອງເໜີນຕີ (ຕາຮາງທີ 1) ທັງຈາກທີ່ເມືັ້ນດົງອກມີຄວາມສູງຂອງລຳຕັ້ນເດືອນແຮກ ເລື່ອຍ 3 ເໜີນຕີເມືັ້ນ ແລະລັກໜະແບນໃບເປົ້ອງເປົ້ອງທັນແປ່ງ ທັງນີ້ພບວ່າ ກາລາຍຈະມີລັກໜະໃບຄ່ອນຂ້າງບາງ ເຮີຢັບເປັນມັນ ລຳຕັ້ນມີ ຂໍາດເລັກທີ່ສຸດ ມາພຣມຮາຊີນີໃບສີເຂົ້າເຂົ້າ ຄ່ອນຂ້າງ ໜາ ແລະແຂງ ເຊັ່ນເຕີຍກັບຕັ້ນແມ່ງຂອງທັນສອງໜີນິດ ສ່ວນ ລູກຜສມຂໍານັນ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ) ເສັ້ນໃນຈະເວີ່ມ ເດັ່ນຫັດ ປລາຍໃບແຫລມກ່າວກາລາຍແລະມາພຣມຮາຊີນີ (ກາພທີ 3)

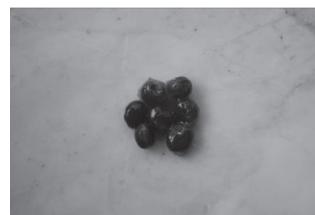
ກາລາຍ

ມາພຣມຮາຊີນີ

ລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ)

ກາລາຍ

ກາພທີ 2 ລັກໜະຜລຍ່ອຍ ແລະເມືັ້ນຂອງກາລາຍ ມາພຣມຮາຊີນີ ແລະລູກຜສມ (ກາລາຍ x ມາພຣມຮາຊີນີ)

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการผลิตต่อต้นของผล จำนวนผลย่อย จำนวนเมล็ดต่อผล และระยะเวลาอ่อนตัวของการออกดอก กล้วย (กล้วย x มหาพรหมราชินี) และลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี)

สายพันธุ์ อัตราการ ผลิตต่อต้น (เปอร์เซ็นต์)	การเจริญเติบโตของ ผล (วัน)		จำนวน		การออกของเมล็ด	
	ผล ย่อย (ผล)	เมล็ดต่อผล ย่อย (เมล็ด)	ระยะเวลา	อัตราดอก		
			ระยะเวลา (วัน)	(เปอร์เซ็นต์)		
กล้วย	25.0a ^{1/}	75.0a ^{1/}	7.0a ^{1/}	3.3b ^{1/}	65.0a ^{1/}	25.0a ^{1/}
มหาพรหมราชินี ลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี)	24.5a	105.0b	7.0a	3.0b	120.0c	5.0b
F-test	*	**	**	**	**	**
C.V. %	2.31	2.34	1.57	1.96	2.85	1.86

* , ** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%

^{1/} ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกันในแนวตั้ง ไม่แตกต่างทางสถิติ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี DMRT

กล้วย

มหาพรหมราชินี

ลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี)

ภาพที่ 3 ลักษณะต้นกล้าของกล้วย มหาพรหมราชินี และลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี) ภายหลังการออก อายุ 1 เดือน

การเจริญเติบโตของต้นลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี) พบว่า ภายหลังการออกต้นกล้ามีใบเลี้ยงจำนวน 2 ใบ ความสูงเฉลี่ย 3 เซนติเมตร เริ่มผลิใบใหม่ ครั้งแรกเมื่อต้นกล้ามีอายุ เฉลี่ย 30 วัน ความสูงของลำต้น เฉลี่ย 5 เซนติเมตร เริ่มแตกกิ่งใหม่เมื่ออายุ 90 วัน ความสูงลำต้น เฉลี่ย 14 เซนติเมตร สำหรับต้นกล้ามีอายุ 210 วัน

ความสูง เฉลี่ย 30 เซนติเมตร หลังจากนั้นต้นลูกผสม (กล้วย x มหาพรหมราชินี) มีการเจริญเติบโตเร็วและต่อเนื่อง เมื่ออายุ 360 วัน ความสูงลำต้น เฉลี่ย 85 เซนติเมตร ส่วนกล้วย และมหาพรหมราชินีมีความสูงของลำต้น เฉลี่ย 40 และ 100 เซนติเมตร ตามลำดับ

ເປີຍບໍ່ເຫັນລັກຂະນະທາງສັນຮູານວິທາຍາຂອງລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී) ກັບກລາຍ (ສາຍພັນຫຼຸ້ມ່າ) ແລະ ມາພຣໍມຣາຊີນී (ສາຍພັນຫຼຸ້ພ່ອ) ພບວ່າ ໃນດ້ານໂຄຮສ້າງ ແລະ ຂະດໃບ ຕັ້ນລູກຜສມມີໄບສີເຂົ້າເຂັ້ມມອງເຫັນແສ້ນໃບ ຂັດເຈັນເຊັ່ນເດືອຍກັບມາພຣໍມຣາຊີນී ແຕ່ປ່າຍໃນເຮົາວ ແລ້ມ ຂາດຂອງໃບເລີກກວ່າ ແລະ ການເຮົາງຕົວຂອງໃບ ຄົ່ນຂ້າງແນ່ນ ອຶກທັ້ງຍັງແຕກຕ່າງຈາກໃບຂອງກລາຍໜຶ່ງມີ ລັກຂະນະເຮົາງເປັນມັນທັ້ງສອງດ້ານແລະ ເສັ້ນໃບໜ່າຍ ເຊື່ອ ວັດແສ້ນຜ່ານຄູນຢັກລາງໃບຂອງມາພຣໍມຣາຊີນී ມີຂາດໃໝ່ ແລະ ຍາວ່າທີ່ສຸດ ຄວາມກວ້າງ ເລີ່ມ 8.00 ເຊັນຕີເມຕຣ ຄວາມ ຍາວ່າ ເລີ່ມ 23.00 ເຊັນຕີເມຕຣ ຮອງລົງມາຄືອ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී) ຄວາມກວ້າງ ເລີ່ມ 5.70 ເຊັນຕີເມຕຣ ຄວາມຍາວ ເລີ່ມ 18.00 ເຊັນຕີເມຕຣ ສ່ວນກລາຍໃບມີຂາດ ເລີກທີ່ສຸດ ຄວາມກວ້າງ ເລີ່ມ 5.00 ເຊັນຕີເມຕຣ ຄວາມຍາວ ເລີ່ມ 13.00 ເຊັນຕີເມຕຣ (ກາພທີ່ 4)

ພັດນາການຂອງດອກຕັ້ງແຕ່ເກີດຕາດອກກະຮັ້ງດອກ ໂຮຍ ພບວ່າ ກລາຍ ແລະ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී)

ມີຮະຍະເວລາຕັ້ງແຕ່ເວັ່ນທີ່ເກີດຕາດອກຄົງດອກບານໄໝ່ແຕກຕ່າງ ກັນທາງສົດິ ເລີ່ມ 42.80 ແລະ 47.50 ວັນ ຕາມລຳດັບ ສ່ວນ ມາພຣໍມຣາຊີນීມີຮະຍະເວລານາທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 63.50 ວັນ ເມື່ອດອກບານເຕັມທີ່ທັ້ງ 3 ສາຍພັນຫຼຸ້ ມີຮະຍະເວລາການກະຮັ້ງດອກໂຮຍໄໝ່ແຕກຕ່າງກັນທາງສົດິ ເລີ່ມ 3.35 ວັນ

ຕຳແໜ່ງທີ່ເກີດຕາດອກບານກົງຂອງກລາຍ ແລະ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී) ມີຈຳນວນມາກທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 4.17 ແລະ 4.13 ຕຳແໜ່ງ ສ່ວນມາພຣໍມຣາຊີນීມີຕຳແໜ່ງການເກີດຕາດອກນ້ອຍທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 3.50 ຕຳແໜ່ງ ການເກີດຕາດໃນຕຳແໜ່ງຕ່າງ ຖ້າ ກລາຍມີຈຳນວນດອກມາກທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 2.84 ດອກ ຮອງລົງມາຄືອ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී) ເລີ່ມ 2.72 ດອກ ສ່ວນມາພຣໍມຣາຊີນීມີຈຳນວນດອກນ້ອຍທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 1.56 ດອກ ນອກຈາກນີ້ຢັງພບວ່າ ກລາຍມີຈຳນວນດອກຕ່ອກຝຶກມາກທີ່ສຸດ ເລີ່ມ 11.54 ດອກ ຮອງລົງມາຄືອ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී) ເລີ່ມ 9.49 ດອກ ສ່ວນ ມາພຣໍມຣາຊີນී ຈຳນວນດອກຕ່ອກຝຶກນ້ອຍທີ່ສຸດເຊັ່ນເດືອຍກັບ ຈຳນວນຕຳແໜ່ງການຮອກດອກ ເລີ່ມ 6.35 ດອກ

ຫລັງໃບ

ຫລັງໃບ

ຫລັງໃບ

ກລາຍ

ມາພຣໍມຣາຊີນී

ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී)

ກາພທີ່ 4 ລັກຂະນະໂຄຮສ້າງໃບ ຫລັງໃບ ແລະ ທ້ອງໃບ ຂອງກລາຍ ມາພຣໍມຣາຊີນී ແລະ ລູກຜສມ (ກລາຍ x ມາພຣໍມຣາຊີນී)

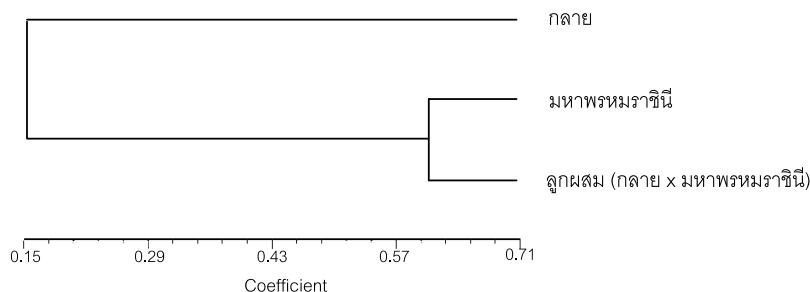
ภาพที่ 5 ลักษณะโครงสร้างดอก กลีบดอกชั้นนอก และกลีบดอกชั้นในของกลัย มหาพรหมราชนี และลูกผสม (กลัย x มหาพรหมราชนี)

ลักษณะทางพุกษาสตร์ ของดอกสายพันธุ์ ลูกผสม (กลัย x มหาพรหมราชนี) พบว่า ดอกออกตรงข้ามใบ เช่นเดียวกับสายพันธุ์แม่และพ่อ ดอกมีขนาดใหญ่ กว่ากลัย แต่เล็กกว่ามหาพรหมราชนี เมื่อดอกบานเต็มที่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางดอกยาว เฉลี่ย 4.40 เซนติเมตร กลีบดอกชั้นนอก 3 กลีบ สีเหลืองอ่อน เช่นเดียวกับกลัย แต่รีลัยแดงเล็กน้อย คล้ายกลีบดอกชั้นนอกของมหาพรหมราชนี ความกว้าง เฉลี่ย 2.00 เซนติเมตร ความยาวเฉลี่ย 2.50 เซนติเมตร กลีบโคงมน เป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายกลีบแหลม กลีบดอกชั้นใน 3 กลีบ สีชมพูเข้ม ขอบกลีบเป็นคลื่นเล็กน้อย บริเวณปลายกลีบทั้งสามเชื่อมติดกัน ส่วนปลายและโคนกลีบสีเหลืองอ่อน มีข้ออ่อนปก คลุมบริเวณปลายกลีบ ความกว้าง เฉลี่ย 1.20 เซนติเมตร ความยาว เฉลี่ย 1.40 เซนติเมตร

ลักษณะเดียวกันของสายพันธุ์ลูกผสม (กลัย x มหาพรหมราชนี) พบว่า มีทรงพุ่มแน่น ใบเรียวแหลม ดอก

มีขนาดใหญ่กว่ากลัย ออกดอกออก แสงสามารถออกได้ต่อต่อตั้งปี ลักษณะการบานของดอกและกลีบห้อมคล้ายมหาพรหมราชนี แต่ดอกยังมีขนาดเล็กกว่า (ภาพที่ 5)

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะทางพันธุกรรมพีช (DNA) ของสายพันธุ์ลูกผสม กับ กลัย (สายพันธุ์แม่) และมหาพรหมราชนี (สายพันธุ์พ่อ) เมื่อตัดกับลักษณะ 3 เดือน โดยเก็บตัวอย่างในบริเวณปลายยอด แล้วนำมาทดสอบด้วยเทคนิค AFLP โดยใช้ไพรเมอร์ทั้งหมด 21 คู่ พบร่องจานวน 4 คู่ไพรเมอร์ บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ของจีโนไทป์ แม่ และลูกผสม นอกจากนี้ยังพบว่า ไพรเมอร์ทั้ง 4 คู่ มีจำนวนแอบดีอีก 10 แอบ เหมือนกับสายพันธุ์แม่ และจำนวน 24 แอบ เหมือนกับสายพันธุ์พ่อ (ภาพที่ 6) สอดคล้องกับลักษณะโครงสร้างใบ และดอกของลูกผสมที่ปรากฏอย่างมากว่ามีลักษณะทางสัณฐานวิทยาใกล้เคียงกับมหาพรหมราชนีมากกว่ากลัย

ภาพที่ 6 ความสัมพันธ์ของโครงสร้างดีอีนเอ ของกล้าย มหาพรหมราชินี และลูกผสม (กล้าย x มหาพรหมราชินี) ด้วย เทคนิค AFLP และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม NTSYS-pc version 2.1e

สรุป

กล้ายมีจำนวนดอกต่อ กิ่งมาก แต่ดอกมีขนาดเล็ก ในขณะที่มหาพรหมราชินีมีดอกขนาดใหญ่ แต่มีปริมาณ ดอกต่อ กิ่งน้อย การผสมเกสรข้ามชนิดระหว่างกล้าย (สาย พันธุ์แม่) และ มหาพรหมราชินี (สายพันธุ์พ่อ) มีอัตราการ ผสมติด เฉลี่ย 20 เปอร์เซ็นต์ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดผล กระทั่งผลแก่ของลูกผสมเฉลี่ย 79 วัน อัตราการอกรของ เมล็ด เฉลี่ย 20 เปอร์เซ็นต์ ระยะเวลาอก เฉลี่ย 90 วัน หลังจากที่เมล็ดออกมีความสูงของลำต้นเดือนแรก 3 เซนติเมตร ในของต้นลูกผสมสีเขียวเข้มมองเห็นเส้นใบ ขัดเจนเข่นเดียวกับมหาพรหมราชินี แต่ปลายใบเรียว แหลมกว่า และแตกต่างจากใบของกล้ายซึ่งมีลักษณะใบ เรียบเป็นมันก้านสองด้าน ดอกของลูกผสมมีขนาดใหญ่กว่า กล้าย แต่เล็กกว่ามหาพรหมราชินี ก้านบดออกชั้นนอกสี เหลืองอ่อน ชั้นในสีชมพูเข้ม ก้านห้อมเช่นเดียวกับ มหาพรหมราชินี ส่วนลักษณะทางพันธุกรรมพีช (DNA) ในลูกผสมเหมือนกับมหาพรหมราชินีมากกว่ากล้าย

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ที่เอื้อเพื่อสถานที่ สำหรับปลูกและขยายพันธุ์พืชทดลองในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Becker, C.A. and B.V.D. Brink. 1963. Annonaceae. *Fl. Java.* Vol.1, pp. 100 – 116.
- Callaway, M.B. 1993. Pawpaw (*Asimina triloba*) : a "Tropical" Fruit for Temperate Climates. *New Crops.*
- Chih – Hua T. and D.M. Johnson. 2003. Comparative development of aseptate and septate anthers of Annonaceae. *American Journal of Botany.* 90 : 832 – 848.
- Deroin, T. 1997. Confirmation and origin of the paracarpy in Annonaceae, with comments on some methodological aspects. *Candollea.* 52 : 45 – 85.
- Erdtman, G. 1966. Pollen morphology and plant taxonomy. *Angiosperms.* Hafner New York. 557 p.
- Kessler, P.J.A. 1993. Annonaceae, In Kubitzki, K., Rohwer J.G. and V. Bittrich. The families and genera of vascular plants, flowering plant : Dicotyledons. Springer-Verlag, Berlin. Vol. 2, pp. 93-129.

- Le Thomas, A. 1988. Variation de la region aperturale Dans Le Pollen Des Annonaceae. Taxon 37 : 644 – 656.
- Mols, J.B., Barbara G., Chatrou, L.W., Michael D.P., Bygrave, P.C., Chase, M.W. and P.J.A. Kebler. 2004. Identifying clades in Asian Annonaceae : monophyletic genera in the polyphyletic. American Journal of Botany. 91 : 590 – 600.
- Percival, M.S. 1965. Floral Biology. Pergamon Press, Oxford. 243 pp.
- Rohlf, F.J., 2002. NTSYS pc: Numerical Taxonomy System, Version 2.1., Exeter Publishing, Setauket, New York.
- Sinclair, J. 1955. A revision of the Malayan Annonaceae. Gardens' Bulletin Singapore. 14 : 149 – 516.
- Weerasooriya, A.D. and R.M.K. Saunders. 2010. Monograph of *Mitraphora* (Annonaceae). The American Society of Plant Taxonomist. 167 pp.
- Weerasooriya, A.D., P. Chalermglin and R.M.K. Saunders. 2004. *Mitraphora sirikitiae* (Annonaceae) : a remarkable new species endemic to northern Thailand. Nordic Journal Botany. 24 : 201 - 206.